

()

:

:

:

« » « » « »

با توجه به این که یکی از اهداف برنامه چهارم توسعه و اگذاری امور تصدی‌گری دولت و از جمله اداره شرکت‌های دولتی به بخش خصوصی می‌باشد، موارد مطروحه در بندهای «ب» و «ج» موجب خواهد شد که شرکت‌های کاملاً دولتی و آن دسته از شرکت‌هایی که بخش خصوصی شروع به خریداری سهام آن‌ها نموده اما به علت سهم بیشتر دولت همچنان دولتی قلمداد می‌شوند با مشکل کمبود نقدینگی بیش‌تری مواجه شوند. لذا رغبت بخش خصوصی به خرید این شرکت‌ها که با آینده مبهمی مواجه هستند کم‌تر خواهد شد (با اخذ ۱۰ درصد سود بیش‌تر نسبت به سال قبل، دولت حتی قانون مصوب سال قبل را با عطف به ماسبق تغییر داده است) و این امر به معنای تضعیف روند خصوصی‌سازی است.

بنابراین پیشنهاد می‌شود بندهای «ب» و «ج» به شرح زیر اصلاح شوند.

« () »: به منظور تحقق مبلغ ... و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت که

()

در پیوست شماره ۲ این قانون برای عملکرد سال ۱۳۸۵ آن‌ها

سود ویژه پیش‌بینی شده است مکلفند

مبالغ تعیین شده در جداول

پیوست یاد شده

به عنوان مالیات عملکرد سال

۱۳۸۵ (شامل مالیات عملکرد نفت موضوع تبصره «۱۱ این قانون» به صورت

علی‌الحساب ... منظور گردد.

« () »: کلیه شرکت‌های دولتی که نام آن‌ها ... حداقل چهل درصد (۴۰٪)

سود ابرازی (سود ویژه) سال ۱۳۸۴ را به حساب درآمد

عمومی ردیف ۱۳۰۱۰۱ قسمت سوم این قانون واریز نمایند.

وصول مبلغ یاد شده تابع احکام مربوط و مقرر در قانون مالیات‌های مستقیم

مصوب اسفندماه ۱۳۶۶ و اصلاحیه‌های بعدی آن می‌باشد.

« » « »

برای استفاده از حداکثر توان فنی، مهندسی، تولیدی و اجرایی داخل کشور پیشنهاد

می‌شود پاراگراف ذیل به انتهای بند مذکور اضافه شود:

«: ... کلیه متقاضیان استفاده از این تسهیلات اعم از بخش خصوصی

و یا دولتی مشمول ماده (۱۶۰) قانون برنامه چهارم توسعه، موظف به رعایت مفاد

قانون حداکثر استفاده از توان فنی، مهندسی، تولیدی و اجرایی داخل می‌باشند. در

این‌گونه طرح‌ها علاوه بر ارجاع کار و اجرای حداقل ۵۱ درصد (۵۱٪) در داخل، کمیته

نظارت (ماده (۳) قانون مزبور) موظف به تعیین حداکثر درصد قابل ساخت در داخل

(موارد بالای ۵۱ درصد) نیز می‌باشد.

« »

جهت اصلاح و اثربخشی بیش‌تر بند مذکور پیشنهاد می‌شود که

:

»

«...»

- توجیه اصلاحات مذکور:

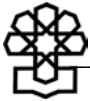
این جزء از بند «ک» در راستای «آیین‌نامه اجرایی گسترش بنگاه‌های کوچک اقتصادی زودبازده و کارآفرین» می‌باشد.

اگر در این سیاست تنها به اشتغال واحدهای کوچک و زودبازده توجه شود، این سیاست‌ها تنها باعث ایجاد اشتغال موقت و قطعی خواهد شد و اشتغال دائم و پایدار که زاینده فرایند است، شکل نخواهد گرفت زیرا که اشتغال جدید در این واحدها، زمانی ایجاد خواهند شد که این واحدها دارای رونق در تولید باشند و در واقع به رشدی مداوم و یکنواخت (Steady State) در تولید دست پیدا کنند آن‌گاه می‌توان به اشتغال پایدار دست یافت. حال اگر به این بعد از واحدهای کوچک و متوسط توجه نشود حتی این اشتغال موقت به وجود آمده نیز از دست خواهد رفت و در بلندمدت بیکاری افزایش خواهد یافت.

همچنین پیشنهاد می‌شود در آیین‌نامه اجرایی هیأت وزیران مصوب ۱۳۸۴/۸/۱۹ (آیین‌نامه اجرایی گسترش بنگاه‌های کوچک اقتصادی زودبازده و کارآفرین) به این نکته توجه شود که موضوع دادن یارانه و تسهیلات خاص برای گسترش بنگاه‌های کوچک می‌باید مشروط به یک دامنه زمانی، مقیاس تولید و دیگر ضابطه‌های علمی باشد زیرا ادامه پرداخت یارانه نه تنها باعث ایجاد واحدهای تولیدی کوچک غیرکارآمد خواهد شد بلکه باعث غیررقابتی شدن و انحصاری شدن این واحدها توسط دولت خواهد شد. بنابراین در صورت عدم پرداخت یارانه، تولید متوقف و واحد ورشکست خواهد شد. این امر به اتلاف منابع و عدم تخصیص بهینه منابع و افزایش هزینه‌های فرصت (Opportunity Cost) منجر می‌شود.

« »

جهت عملی شدن این بند و اجرای زمانبندی شده آن پیشنهاد می‌شود:

۱. برای جلوگیری از طولانی شدن این فرایند و ملزم بودن مراکز مربوطه به تسریع در فروش عرصه و اعیان مراکز قدیمی، ضمن زمانبندی اجرای این طرح، مدت بازپرداخت تسهیلات مذکور مشخص و معلوم باشد.

۲. بعد از تکمیل مطالعات توجیه فنی و زیست‌محیطی یا دفاعی و تأیید سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و به خصوص حل مسائل حقوقی و اخذ سند مالکیت عرصه و اعیان و به شرط قرار گرفتن سند مذکور در رهن بانک مربوطه، تسهیلات مورد نظر در اختیار مراکز مذکور در این بند قرار گیرد.

۳. آیین‌نامه بند مذکور ظرف مدت دو ماه به پیشنهاد وزارت دفاع و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی تهیه و به تصویب هیأت وزیران برسد.

« »

:

اولاً دادن وام و تسهیلات به شرکت‌های خصوصی برای ایجاد اشتغال از وظایف شرکت‌های دولتی نمی‌باشد. ثانیاً اگر هدف مشارکت شرکت‌های دولتی و خصوصی در ایجاد اشتغال باشد باز به دلیل تعیین آلترناتیوهای سرمایه‌گذاری براساس بند مذکور که سرمایه‌گذاری را ملزم به زمینه‌های اشتغالزا نموده، بدیهی است چنین امری امکان‌پذیر نمی‌باشد زیرا طرح‌های اشتغالزا الزاماً منجر به سودآوری نخواهد شد و شرکت‌های دولتی فاقد انگیزه‌های مالی در این زمینه خواهند بود.

:

« » : «به منظور تأمین منابع مالی مورد نیاز برای

سرمایه‌گذاری در زمینه‌های توسعه فعالیت‌های اقتصادی ... در اختیار بخش خصوصی قرار دهند.

آیین‌نامه اجرایی این بند دو ماه پس از تصویب این قانون به پیشنهاد وزارت

امور اقتصادی و دارایی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید».

« »

«بانک مرکزی موظف است جهت تسریع در اجرا و احداث کارخانجات سیمان نسبت به اعطای تسهیلات ریالی ویژه به پنج واحد یک میلیون تنی سیمان اقدام نماید».

: به طور متوسط برای هر واحد یک میلیون تنی سیمان حدود ۵۰۰ میلیارد ریال تسهیلات لازم است. به دلیل نبود ردیفی از اعتبارات وزارت صنایع و معادن که بتوان چنین اعتباری به این طرح‌ها اختصاص داد، پیشنهاد شده است که بانک مرکزی عهده‌دار این وظیفه باشد.

« »

پیشنهاد می‌شود بندهای « » « » تبصره مذکور به شرح ذیل اصلاح گردد:

« » : به منظور حمایت از سرمایه‌گذاری خطرپذیر در صنایع نوین،

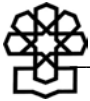
حداکثر پنجاه درصد (۵۰٪) از تسهیلات

اعطایی در قالب اعتبارات طرح کمک به توسعه صنایع نوین و در قالب کمک‌های فنی و اعتباری به بخش خصوصی و تعاونی شامل سود و کارمزد تسهیلات اعطایی بلاعوض گردد. بنا به پیشنهاد مشترک

وزارت صنایع و معادن، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی

تهیه و

به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

(%)

« » : به هیأت وزیران اجازه داده می‌شود اعتبار ردیف ۵۰۳۴۱۵ قسمت چهارم این قانون را برای افزایش سرمایه دولت به صندوق حمایت از صنایع الکترونیک اختصاص دهد.

« »

متن این بند دارای تناقض ساختاری است، زیرا در ابتدا هدف از پرداخت وصولی تسهیلات پرداختی از محل وجوه اداره شده به بانک صنعت و معدن که عاملیت آن‌ها برعهده این بانک بوده است را تأمین سرمایه ذکر می‌کند و در انتها از آن به عنوان افزایش سرمایه دولت در این بانک تعبیر شده است. این در حالی است که هدف دولت پرداخت بخشی از بدهی خود به بانک مذکور و از محل بازپرداخت تسهیلات اعطایی در قالب وجوه اداره شده‌ای است که عاملیت آن‌ها برعهده این بانک بوده است. لذا پیشنهاد می‌شود متن این بند به شرح ذیل اصلاح شود:

« » : «به دولت اجازه داده می‌شود در سال ۱۳۸۵،

وصولی تسهیلات پرداختی از محل

وجوه اداره شده ... از محل ردیف ۵۰۳۸۳۳ منظور در قسمت چهارم این قانون، بابت

بانک مزبور پرداخت نماید».

« »

«به منظور استانداردسازی و بهبود کیفیت مصالح ساختمانی و همچنین توسعه و نوسازی ماشین آلات کارخانجات تولید این نوع محصولات (آجر، سفال، کاشی، سرامیک و...) وزارت صنایع و معادن موظف است از محل اعتبارات کمک‌های فنی و اعتباری موضوع ردیف ۵۰۳۶۱۰، مبلغ ۱۵۰ میلیارد ریال تسهیلات در اختیار این کارخانجات قرار دهد».

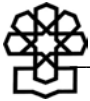
« »

« »

: به موجب بند «ج» ماده (۸) قانون برنامه چهارم توسعه، ۷۰ درصد وجوه حاصل از فروش حق تقدم سهام دستگاه‌های موضوع ماده (۱۶۰) قانون برنامه چهارم توسعه به شرکت‌های مادر تخصصی ذی‌ربط اختصاص می‌یابد. بنابراین جهت جلوگیری از تبدیل این سرمایه‌ها به هزینه‌های جاری و دامن زدن به افزایش تورم، پیشنهاد می‌شود از صرف و هزینه شدن وجوه مذکور در دیگر جزء‌های بند «ج» جلوگیری شود و این وجوه فقط در جزء ۵ بند «ج» ماده (۸) قانون برنامه چهارم توسعه برای تکمیل و سرمایه‌گذاری در زمینه طرح‌های نیمه‌تمام اختصاص یابد.

« »

کل رقم ردیف ۱۰۱۰۰۱ معادل ۹۰۰ میلیارد تومان است که براساس بند «ج» ماده (۸) قانون برنامه چهارم توسعه معادل ۷۰ درصد این وجوه به حساب شرکت مادر تخصصی ذی‌ربط واریز می‌شود. بنابراین ۷۰ درصد مبلغ ردیف ۱۰۱۰۰۱، معادل ۶۳۰ میلیارد تومان خواهد بود که در سه گزینه مطرح شده، تکلیف این وجوه و به خصوص کانالیزه کردن و هدفمند نمودن این وجوه به سمت طرح‌های نیمه‌تمام و

عمرانی از اهداف اصلی گزینه‌های پیشنهادی است. شایان ذکر است جمع ارقام در سه گزینه پیشنهادی دقیقاً معادل ۶۳۰ میلیارد تومان یعنی همان ۷۰ درصد ردیف ۱۰۱۰۰۱ خواهد شد.

:

۷/۹۳ درصد از وجوه حاصل معادل ۵۰۰ میلیارد ریال از محل اعتبار ردیف ۱۰۱۰۰۱ برای اجرای جزء ۳ بند «ج» ماده (۸) قانون برنامه چهارم، موضوع تأمین هزینه‌های تعدیل نیروی انسانی و... برای کمک به صندوق بیمه بیکاری ظرف سه ماهه اول سال ۱۳۸۵ به سازمان تأمین اجتماعی پرداخت شود.

۸۵ درصد وجوه حاصل معادل ۵۲۵۵ میلیارد ریال به حساب ویژه‌ای (حساب ذخیره ریالی) جهت اجرای جزء ۵ بند «ج» ماده (۸) قانون برنامه چهارم توسعه موضوع تکمیل طرح‌های نیمه تمام و سرمایه‌گذاری در چارچوب بودجه مصوب پس از توجیه فنی - اقتصادی، اختصاص یابد.

۷/۰۷ درصد وجوه حاصل معادل ۴۴۴/۹۹ میلیارد ریال، برای اجرای سایر اجزای بند «ج» ماده (۸) قانون برنامه چهارم توسعه حسب مورد منظور گردد.

« »

« »

تذکر: چون هنوز لیست کالا و خدمات مشمول قیمتگذاری موضوع بند «ج» ماده (۳۹) قانون برنامه چهارم توسعه مشخص نشده است و آیین‌نامه اجرایی آن نیز تهیه و به تصویب نرسیده است (هر چند به موجب قانون برنامه چهارم توسعه قرار بود که ظرف شش ماه پس از تصویب این قانون، با پیشنهاد کار گروهی متشکل از وزارت بازرگانی، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و وزارتخانه‌های ذی‌ربط و تصویب

هیأت وزیران ضوابط تعیین قیمت این‌گونه کالاها و خدمات، براساس قواعد اقتصادی تعیین شود) لذا ارقام مذکور تخمینی و از مبانی محاسباتی محکمی برخوردار نیست.

« »

« »

به منظور صحت انجام کار و دستیابی به آمار دقیق، عبارت «خودروهای تولیدی دوگانه‌سوز» به «خودروهای تولیدی دوگانه‌سوز «تغییر یابد.

:

درباره لایحه بودجه سال ۱۳۸۵ کل کشور (۱۵) بررسی تبصره‌های بخش

صنعت و معدن

Report Titel: Budget Bill 2006 /07 Industry and Mine

: مطالعات زیربنایی

: علی‌اصغر اژدری

: محمدحسین معادی رودسری

: کمیسیون صنایع و معادن

:

۱. بودجه (Budget)

۲. صنعت (Industry)

۳. معدن (Mine)

:

۱. لایحه بودجه سال ۱۳۸۵.

۲. قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران.